

tussen haakjes

**voor bezinning en gebed
vasten, goede week en Pasen
2010 ■■■■■**

VASTEN

De vasten of veertigdagentijd begint op Aswoensdag en duurt tot de Paasnacht. Het is de liturgische tijd als voorbereiding op het feest van Pasen. Voor de christenen betekent het een tijd van inkeer en herbronning: een terugkeer naar de bron, naar leven zoals het evangelie van Jezus het ons voorhoudt. De tijd bij uitstek om zich vrij te maken van onwaardigheden als hebzucht, eierzucht en heerszucht; om de ballast los te laten die zich in het dagelijkse leven opdringt; om, meer dan anders, tijd te maken voor gebed, bezinning en vasten.

Jezus in de woestijn

Jezus werd naar de woestijn gebracht door de Geest om veertig dagen door de duivel op de proef gesteld te worden.

Hij kreeg honger. En de duivel sprak tot hem:

‘Als jij de zoon van God bent, doe deze stenen brood worden’.

En Jezus antwoordde hem: ‘Er staat geschreven:

Niet alleen van brood leeft de mens’.

De duivel nam hem mee naar Jeruzalem en zette hem op de tinne van de tempel, en sprak tot hem: ‘Als jij de zoon van God bent, gooi uzelf naar beneden.

Er staat immers geschreven:

Hij zal zijn engelen omtrent u bevelen, en op de handen zullen zij u dragen, zodat jij je voet niet stoot aan een steen’.

En Jezus sprak tot hem: ‘Er staat geschreven:

Je zult de Heer uw God niet op de proef stellen’.

En de duivel bracht hem naar een berg en hij liet hem alle koninkrijken van de wereld zien.

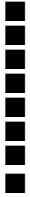
Hij sprak tot hem: ‘Dat alles zal ik je geven, als jij mij aanbidt’.

En Jezus sprak tot hem: ‘Er staat geschreven:

De Heer uw God zal jij aanbidden, en hem alleen dienen’.

En de duivel verliet hem.

[Matteüs 4, 1-10]

De vasten of veertigdagentijd is voor de christenen een tijd van inkeer en herbronning: een terugkeer naar de bron, naar Leven zoals het evangelie van Jezus het ons voorhoudt. De tijd bij uitstek om zich vrij te maken van een te sterke ik gerichtheid, waar te weinig plaats is voor God en onze medemens. Vasten is trachten los te komen van onze drang naar macht, bezit en eer, om de ballast los te laten, die zich in ons dagelijks leven opdringt. De vasten is meer dan anders tijd maken voor gebed en bezinning, tijd maken voor God.

De vasten nodigt ons uit om ons te bezinnen over onze manier van leven: waar zijn wij mee bezig? hoe leven wij? maar vooral nadenken, ons bezinnen over het waarom van het leven, van ons leven: waarvoor of voor wie leven wij? wat vinden wij belangrijk, levensnoodzakelijk? met wie voelen wij ons echt verbonden? met wie delen wij broederlijk? trachten wij er echt te zijn voor wie ons nodig heeft? ook voor hen die het moeilijk hebben, die eenzaam zijn, moedeloos zijn, ziek zijn, arm zijn, zwak zijn, vreemd zijn, gehandicapt zijn ? De vasten nodigt ons ook uit om ons te bezinnen over ons christen zijn: Wat betekent Jezus en zijn boodschap van Liefde voor ons ? Hoe staan wij tegenover het lijden en de dood van Jezus, maar ook van onze medemens, van onszelf ? Wat betekent Jezus' verrijzenis voor ons ? Wat betekent het 'Jezus leeft, Jezus heeft de dood overwonnen' voor ons ? Wat betekent Jezus, God voor ons ?

[Jan Mispelters]

VASTEN

Leen mij

Leen mij uw handen, Jezus,
- voor 40 dagen lang -
om met helende toewijding
uw boodschap te realiseren
en om ze te vouwen tot hoopvol gebed.

Leen mij uw oren, Jezus,
- voor 40 dagen lang -
om alleen naar waarheid te horen
wat anderen over anderen spreken
en om in scherpe taal toch iets goeds te vernemen.

Leen mij uw voeten, Jezus,
- voor 40 dagen lang -
om zo snel te leren stappen
dat de traagste mij kan volgen
en om af en toe naar hem toe te kunnen gaan.

Leen mij uw ogen, Jezus,
- voor 40 dagen lang –
om de schoonheid te bewonderen
van mensen die uw wil volbrengen
en om van zondigheid te kunnen leren.

Leen mij uw hele leven, Jezus,
- voor 40 dagen lang -
om in woord en daad te worden
naar wie ik steeds heb opgezien
en om hier al - met Pasen als het kan -
uw verrijzenis te beleven
zodat het ook aan mij gebeurt!

De 'goede week' is het hoogtepunt van het kerkelijk jaar. In deze 'goede week' vieren we dat God zijn zoon Jezus de weg van alle mensen heeft laten gaan. De weg van dienstbaarheid en inzet voor anderen (dat vieren we op Witte Donderdag). Die weg van dienstbaarheid en inzet is hij zo consequent gegaan dat de tegenkanting en het lijden hem niet zijn gespaard gebleven (Goede Vrijdag). Op het eerste gezicht leek deze weg dood te lopen, letterlijk en figuurlijk, maar zo hebben de vrienden van Jezus het niet begrepen. Zij hebben mogen ervaren dat toen Jezus stierf, zijn Geest tot leven kwam (Pasen). Naar menselijke maatstaven is de 'goede' week eerder een 'slechte' week. Jezus is eraan ten onder gegaan en gestorven op een kruis. Maar door de kracht van God en de solidariteit tussen mensen wordt een 'slechte week', de 'goede week', een blijde boodschap.

Witte donderdag

Als ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. Ik heb een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.

[Johannes 13, 14-15]

Goede vrijdag

Vanaf het zesde uur viel er duisternis over het hele land, tot aan het negende uur. Rond het negende uur riep Jezus met luide stem uit: 'Eli, Eli, lema sabachtani?' Dat betekent: Mijn God, mijn God, waarom hebt u Mij in de steek gelaten?... Jezus schreeuwde opnieuw luidkeels en gaf de geest [Matteüs 27, 45-50]

GOEDE WEEK

De vasten is ons voorbereiden
om als christenen met Jezus de Goede Week te vieren,
waarin God zijn Zoon Jezus
de weg van alle mensen heeft laten gaan.

Witte Donderdag,
waar Jezus door zelf de voeten van zijn leerlingen te wassen
ons uitnodigt tot nederige dienstbaarheid voor onze medemens.

Goede Vrijdag,
waar Jezus ons een voorbeeld gaf van zijn trouw en liefde
tot het uiterste, ook al kost het Hem zijn leven.

Paaszaterdag of Stille Zaterdag nodigt ons uit
om te blijven stilstaan bij de betekenis van Jezus' levenswijze en
trouwe liefde voor God en de mensen tot in de dood.

Pasen of het feest van de Verrijzenis,
waar Jezus' Geest tot Leven kwam
en waardoor wij, christenen, geloven dat
God, de Liefde, het Leven
sterker is dan het lijden en zelfs de dood,
dat pijn, lijden, zonde en dood
niet het laatste woord hebben in het leven van de mens.

[Jan Mispelters]

Gekruisigd

Elke dag, ook vandaag,
wordt er gekruisigd.

Miljoenen hongeren
dagelijks door economische wetmatigheden.
Door corruptie en eigenbelang gaan
de zwaksten eronderdoor.

Duizenden verongelukken
en worden verminkt op Europese wegen.
Jonge mensen kiezen
in eenzaamheid voor de dood.

Tallose kinderen vechten ergens ter wereld
aan een of ander front,
hun rechten vertrapt,
hun onschuld vermoord.

De waanzin van de oorlog gaat nog steeds verder,
onschuldige mensen worden meegesleurd
in vernieling en dood.

Vergeef het, God,
wij mensen weten
soms nog steeds niet
wat we doen.
Geef ons de moed
om de problemen
onder ogen te willen zien
en ons steentje bij te dragen
om ze aan te pakken.

Op het feest van Pasen vieren wij de verrijzenis van Jezus. De Heer leeft. Hij geeft ons hoop en vreugde, want wij mogen delen in zijn nieuw leven. Zijn verrijzenis bewijst dat pijn en lijden, zonde en dood niet het laatste woord hebben in het leven van de mens.

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria uit Magdala en Maria de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om hem te balsemen. Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. Ze zeiden tegen elkaar: ‘Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?’ Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen. Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. Maar hij zei tegen hen: ‘Wees niet bang. U zoekt Jezus, de man uit Nazaret die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar hij was neergelegd. Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: ‘Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd.’

Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

[Marcus 16, 1-8]

Zalig Paasfeest

Dat er licht mag zijn.
Licht in onze ogen,
zodat we elkaar zien,
zo goed als nieuw.
Licht in onze huizen,
dat er vriendschap
en gastvrijheid mogen heersen.
Licht op onze wegen,
dat we niet dwalen
en elkaar tot doolhof zijn.
Licht op deze plaats,
om elkaar bij te lichten,
elkaar toe te schijnen.
Met het geloof in Hem
die ons geroepen heeft:
'Ik ben het licht van de wereld!'

Verrijzen moet nog bij Pasen

Verrijzen is vanuit de dood nieuw leven ervaren.
Verrijzen is niet van vroeger niet voor later.
Het is nu reeds en daarom wellicht ook later.

Verrijzen is na een donkere nacht het daglicht
als nooit tevoren ervaren, vanuit de uitzichtloosheid
nieuwe krachten in zich voelen opborrelen
en met een brede blik het leven weer aanpakken.

Verrijzen is niet lam blijven
maar vechten tegen alles wat mensen klein maakt,
iets van jezelf prijsgeven, leven voor de anderen
en samen nieuwe ruimte beleven.

Verrijzen is ook bevrijding en ontplooiing brengen,
anderen doen opstaan uit ellende en onmacht,
uit gebroken-zijn en oude pijn,
levenwekkend zijn voor wie ten onder dreigt te gaan.

Verrijzen is opstandig zijn vanuit een bevrijd gemoed,
structuren en systemen ombuigen,
mensen wakker maken uit hun dodelijke slaap.

Het onderstebovenfeest

De dood is nooit heel ver weg.

Je wordt ermee geconfronteerd in je familie, omgeving, buurt.

Je leest er dagelijks over in de krant.

De dood omringt ons
en toch leven wij verder.

Wij leven met de dood rondom ons.

Wij zijn het gewoon dat de dood bij het leven hoort.

Wij beseffen: wij sterven omdat wij hebben geleefd.

Wij leven met een vaag besef van de dood...

tot de dood ons raakt:

een heel dierbaar iemand,

een ouder, een kind, een jongere,

een leerling, een collega ... ontvallen ons.

Dan vervloeken wij de dood.

Dan zouden wij willen

dat de dood er niet zou zijn.

.....

Ook dan proberen wij om verder te leven.
Er is immers geen andere weg dan verder leven
en het leven toch weer opnemen.
Gelukkig indien je dan ook je verdriet mag uiten,
je gemis mag vertellen, je pijn mag delen.
Dat helpt een beetje om toch verder te blijven gaan.

Gelukkig is er voor gelovigen nog een andere kracht.
Onderhuids is er een diepere troost:
eigenlijk is de dood niet alleen dood.
De dood is ook begin van nieuw leven,
van een leven in de oneindigheid van God,
van een wonen in de blijvende liefde.

Voor christenen is leven met de dood,
ook leven met het geloof in een verder leven.
Met Pasen hebben de leerlingen dat ontdekt:
de gestorven Jezus werd voor hen
een Eeuwig Levende Aanwezige.
Hij nodigde hen uit om zijn verder Leven uit te dragen.
Sindsdien is de dood nooit meer dezelfde:
de dood is ondersteboven gehaald. ... Alleluia!

[Rik Renckens]

Nu het paastijd is... en de lente komt...

Het leven is niet zonder verlies en negatieve herinneringen,
niet zonder het tekort schieten van gisteren.

Het samenleven is niet zonder teleurstellingen en frustraties,
niet zonder wrevel en conflict.

Soms gaan we gebukt onder zorgen,
zijn we bedrukt door angst om wat komen zal.

Maar nu en dan wenkt de zon,
parelt het vrede aan de tafel van verbondenheid.
En doorheen de jaren groeit die kostbare levenskunst:
kalmte kunnen bewaren,
leren relativieren,
durven vertrouwen.

Ook dit uitzicht is ondertussen geground op menige ervaring:
duisternis kan gebroken worden met kleine punten van licht,
de zware steen weggerold met de juiste hefboom,
goede mensen vergeven tot 7 maal 70 maal.

Omdat de kwetsuren van het verleden
worden geheeld door de tijd én door zalvende woorden,
omdat de innerlijke weerbaarheid groeit als lente na de winter
blijft er hoop op zegen voor morgen.

Eet je dagelijks brood met vreugde,
drink de beker wijn in vriendschap,
geniet van de mensen van je hart. (Prediker)

Jazeker
het leven is de moeite waard,
als het wordt omgord met een krans van liefde
en ... als de lente weer komt.

[jpv]